

Een laatste kaart vonden we nog van een jaar later met "Troubadour, l'ami des enfants sur le littoral 1932 à l'âge de 82 ans - souvenir".

Op de keerzijde staat een volledige Italiaanse tekst met een boodschap tot alle leden van de aardse familie beginnende met "Cari Fratelli...".

Verder weten wij niets meer over Brandini Jesse. Heeft hij nog lang geleefd ? Is hij aan onze kust overleden ? Of waar ?

Wellicht kan iemand uit de omgeving van Knokke-Heist ons daar meer over zeggen, want aldaar verbleef hij veel. Ook bij Moeder Siska ging hij geregeld zingen, want een zijner liederen was "Les Laiteries Siska au Zouté". Wij eindigen dan ook met de tweede strofe uit dit naïeve lied :

"Quoique je sois vieux
J'ai le coeur encore jeune
Malgré mes blancs cheveux que j'ai sur mon caillou
Le vie en plein air moi je t'adore
Dans tous les pays je me crois chez vous
Dans les hautes montagnes où je respire
Mon salon à moi c'est le trottoir
Mes tableaux sont les boutiques
J'ai tous les bancs comme dortoirs,
Et les agents comme domestiques".

O. VILAIN.

1940 - DUIJS SOLDATENBORDEEL TE OOSTENDE

Toen de Duitsers zich in 1940 voorlopig te Oostende kwamen vestigen zochten ze naar een geschikt lokaal om er een soldatenbordeel in te richten. Zo vonden ze in de Langestraat, dicht bij het kursaal, de bar, "La Pergola". Ik denk niet dat ze er veel veranderingen hebben moeten aanbrengen.

Tot onze eer dient gezegd dat de vrouwen die er werkten geen inheemse waren, maar afkomstig uit Noord-Frankrijk. Geregeld moesten ze zich aanbieden in de Sint-Jozef kliniek ten einde hun handelsregister te laten nazien.

Ze waren ook allen klant bij een jonge dameshaarkapper die na de oorlog te Oostende grote bekendheid verwierf. Tijdens het lange opkalefateren kwam het vaak tot confidenties en vertelden wat over hun motieven. Eentje verklapte dat ze serieus verloofd was en werkte om vlug haar uitzet te verdienen. Een andere vrouw was getrouwd maar hare Poilu zat in gevangenschap, terwijl een andere, niet gehuwd, veel geld wilde om haar uitbesteed kind een fatsoenlijke opvoeding te geven.

Soms werden ook getwist terwijl ze onder de droogkap zaten en verweet ene de andere dat ze onder de prijs werkte. Die brédageprijs bleek 50fr te zijn. Ik ben geen expert ter zake, maar jaren na de oorlog was te Amsterdam de algemene eventjes-binnen-en-buitenprijs 6 gulden (toen 72 fr.). Geruime tijd was deze tarief niet aan de index gekoppeld, maar dit was waarschijnlijk omdat het aanbod de vraag ruim overtrof.

R. VERBANCK.